

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 7.5.2007
COM(2007) 238 konč.

Predlog

ODLOČBA SVETA

o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi ukrepe, ki odstopajo od člena 26(1)(a) in člena 168 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

(Verodostojna je samo italijanska različica)

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

V skladu s členom 395(1) Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost lahko Svet soglasno na predlog Komisije kateri koli državi članici dovoli, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od Direktive, zaradi poenostavitve obračunavanja davka ali za preprečitev nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom.

S pismom, registriranim pri generalnem sekretariatu Komisije, je Italija zaprosila za odobritev uvedbe ukrepov, ki odstopajo od člena 26(1)(a) in člena 168 Direktive 2006/112/ES. V skladu s členom 395(2) Direktive 2006/112/ES je Komisija 28. februarja 2007 o zahtevku Italije obvestila druge države članice. Komisija je 21. novembra 2006 uradno obvestila Italijo, da je prejela vse informacije, za katere meni, da so potrebne za presojo zahtevka.

- **Splošno ozadje**

Člen 168 Direktive 2006/112/ES določa, da ima davčni zavezanec pravico do odbitka DDV na nakupe, opravljene za namene obdavčljivih transakcij. Člen 26(1)(a) iste direktive zahteva, da se uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev podjetja, za zasebno rabo šteje za opravljanje storitev za plačilo, če je blago upravičeno do odbitka DDV. Sistem omogoča vračilo DDV na prvotni nakup sredstev, ki se uporabljajo za poslovne in zasebne namene, vendar se za zagotovitev obdavčenja končne potrošnje zasebna raba obravnava kot opravljanje storitev, s tem povezan DDV pa se ne vrne osebam, ki niso davčni zavezanci.

Ta sistem je iz več razlogov težko uporabiti za motorna vozila, zlasti ker je težko opredeliti ločitev med zasebno in poslovno rabo. Kadar se vodijo evidence, so podjetja in uprava dodatno obremenjeni z vodenjem in preverjanjem teh evidenc. Zaradi velikega števila zadevnih vozil lahko tudi manjše posamezne davčne utaje pomenijo velike zneske.

Italijanski davčni organi so zaprosili, da se jim namesto uporabe sistema iz Direktive dovoli, da preprosto omejijo določen odstotek začetnega odbitka in tako podjetja razbremenijo plačevanja davka na zasebno rabo. S tem se bo poenostavil sistem za vse zadevne strani in zagotovilo pobiranje nekega odstotka davka, ki bi sicer morda bil utajen.

Zahtevana omejitev je 60 %. Temelji na lastnih raziskavah Italije in bi se, v skladu s pogoji iz predloga, po dveh letih ponovno proučila skupaj z delovanjem odstopanja.

Nov sistem bo veljal za vsa podjetja, v katerih se vozila ne uporabljajo izključno za poslovne namene. Poenostavitev, ki jo prinaša enotna pavšalna stopnja, bi bila izgubljena, če bi lahko podjetja zavrnila ta sistem. Vendar bi bila nekatera vozila izključena iz omejitve pravice do odbitka in bi se zato obravnavala v skladu z običajnimi pravili. V prvem koraku bi bila izključena vsa vozila z več kot 9 sedeži (vključno z voznikovim) in nad določeno težo. S tem se omeji področje uporabe

predvsem na avtomobile, dostavna vozila, motorna kolesa in mopede. Poleg tega so iz te omejitve izključena naslednja vozila, tudi če spadajo v področje uporabe in ne glede na to, ali se uporabljajo tudi zasebno: vozila v lasti podjetij, katerih trgovinska dejavnost je nakup in prodaja vozil; vozila, kupljena za zakup ali najem; taksiji, vozila, ki jih avtošole uporabljajo za učenje, in vozila, ki jih uporabljajo prodajni zastopniki.

- **Veljavne določbe na področju, s katerim je povezan predlog**

Obstajajo ali so obstajala še druga odstopanja, ki omejujejo pravico do odbitka DDV v zvezi z vozili. Zdaj v Združenem kraljestvu velja odstopanje, ki omogoča, da se pravica najemnika ali zakupnika, ki je davčni zavezanec, do odbitka vstopnega davka na stroške najema ali zakupa osebnih vozil za uporabo v podjetjih, v katerih se avto uporablja tudi za zasebne namene, omeji na 50 %. Združeno kraljestvo je tudi pooblaščeno, da zasebne rabe takšnih vozil ne obravnava kot storitve, opravljene za plačilo.

Člen 176 Direktive 2006/112/ES predvideva, da Svet določi, kateri izdatki niso upravičeni do odbitka DDV. Do takrat dovoljuje državam članicam, da ohranijo izključitve, ki so veljale 1. januarja 1979. Zato obstaja veliko določb „v mirovanju“, ki omejujejo pravico do odbitka v zvezi z motornimi vozili.

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Se ne uporablja.

2) POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi**

Ni pomembno.

- **Zbiranje in uporaba strokovnega znanja in izkušenj**

Zunanje strokovno znanje in izkušnje niso bili potrebni.

- **Ocena učinka**

Namen predloga je preprečiti izogibanje plačilu DDV in poenostaviti postopek za obračunavanje davka, zato ima možen pozitiven učinek.

Ta rešitev, ki jo je Italija opredelila kot ustrezen ukrep, je primerljiva z drugimi prejšnjimi in sedanjimi odstopanji. Pristop zahtevanega ukrepa je tudi podoben pristopu predloga Komisije iz dokumenta COM(2004) 728, ki vsebuje pravila o tem, za katere oblike izdatkov je mogoče omejiti pravico do odbitka.

3) PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganih ukrepov**

Dovoljenje Italiji, da lahko uporablja ukrep, ki odstopa od člena 168 Direktive 2006/112/ES, za omejitev pravice davčnih zavezancev do odbitka DDV na izdatke,

povezane z motornimi cestnimi vozili, kadar se vozila ne uporabljajo izključno za poslovne namene. Kadar je pravica do odbitka omejena, je davčni zavezanec z odstopanjem od člena 26(1)(a) oproščen plačila davka na zasebno rabo vozila. Ukrep je omejen na vozila z določenim največjim številom sedežev in določeno največjo težo, obstajajo pa določbe za omejeno število določenih izjem od pravila.

Omejitev je določena pavšalno na 60 %, Italija pa mora po dveh letih izkušenj z delovanjem odstopanja to stopnjo in potrebo po ukrepu za odstopanje ponovno proučiti ter pripraviti poročilo. Odločba bo prenehala veljati na dan, določen v Odločbi, ali na dan, na katerega začnejo veljati pravila Skupnosti, ki urejajo omejitve pravice do odbitkov na tem področju, pri čemer se upošteva zgodnejši datum.

- **Pravna podlaga**

Člen 395(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.

- **Načelo subsidiarnosti**

Predlog je v izključni pristojnosti Skupnosti. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog upošteva načelo sorazmernosti iz naslednjega(-ih) razloga(-ov):

Ta odločba obravnava dovoljenje, odobreno državi članici na njeno zahtevo, in ne pomeni nobene obveznosti.

Glede na omejen obseg odstopanja je posebni ukrep sorazmeren z zastavljenim ciljem.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: drugo.

Druga sredstva ne bi bila primerna iz naslednjega(-ih) razloga(-ov).

V skladu s členom 395 Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je odstopanje od skupnih pravil o DDV mogoče le na podlagi soglasne odobritve Sveta na predlog Komisije. Odločba Sveta je edini primeren instrument, ker je lahko naslovljen na posamezno državo članico.

4) PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima posledic za proračun Skupnosti.

5) DODATNE INFORMACIJE

- **Klavzula o ponovni proučitvi/spremembi/časovni omejitvi veljavnosti**

Predlog vključuje klavzulo o ponovni proučitvi.

Predlog vključuje klavzulo o časovni omejitvi veljavnosti.

Predlog

ODLOČBA SVETA

o dovoljenju Italijanski republiki, da uporabi ukrepe, ki odstopajo od člena 26(1)(a) in člena 168 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost[1] in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije[2],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Italija je s pismom z dne 9. oktobra 2006, ki ga je generalni sekretariat Komisije registriral 11. oktobra 2006, zaprosila za dovoljenje, da uvede ukrepe, ki odstopajo od tistih določb Direktive 77/388/EGS (zdaj Direktiva 2006/112/ES), ki urejajo pravico davčnih zavezancev do odbitka DDV na nakupe, in od tistih določb, ki zahtevajo obračunavanje davka na poslovna sredstva, ki se uporabljajo za zasebne namene.

(2) Komisija je v skladu s členom 395(2) Direktive 2006/112/ES s pismom z dne 28. februarja 2007 o zahtevku Italije obvestila druge države članice. Komisija je s pismom z dne 21. novembra 2006 uradno obvestila Italijo, da je prejela vse informacije, za katere meni, da so potrebne za presojo zahtevka.

(3) Člen 168 Direktive 2006/112/ES določa, da ima davčni zavezanec pravico, da odbije DDV na dobavo blaga in opravljanje storitev, ki jih je prejel z namenom, da jih uporabi v svojih obdavčljivih transakcijah. Člen 26(1)(a) iste direktive vsebuje zahtevo za obračunavanje DDV v primeru zasebne rabe poslovnih sredstev.

(4) Zasebno rabo vozil je težko točno opredeliti, kadar pa je to izvedljivo, je zadevni postopek pogosto obremenjujoč. V skladu z zahtevanimi ukrepi je treba znesek DDV na izdatke, upravičene do odbitka za vozila, ki se ne uporabljajo le za poslovne namene, z nekaterimi izjemami določiti pavšalno. Na podlagi trenutno razpoložljivih informacij italijanski organi menijo, da je stopnja 40 % upravičena. Hkrati je treba za preprečitev dvojnega obdavčenja zahtevo za obračunavanje DDV na zasebno rabo vozila ukiniti, kadar zanj velja ta omejitev. Te ukrepe je mogoče utemeljiti s potrebo

[1] UL L 347, 11.12.2006, str. 1.
[2] UL C , , str. .

po poenostavitvi postopka za obračunavanje DDV in po preprečevanju davčnih utaj zaradi nepravilnega vodenja evidenc.

(5) Te ukrepe, ki odstopajo od Direktive, je treba časovno omejiti, da se lahko ocenita njihova učinkovitost in ustrezni odstotek, ker predlagani odstotek temelji na prvotnih ugotovitvah o poslovni rabi.

(6) Komisija je 29. oktobra 2004 predložila predlog Direktive Sveta o spremembi Direktive 77/388/EGS, zdaj Direktive 2006/112/ES, v zvezi s pravico do odbitka DDV[3]. Ukrep, ki odstopa od Direktive, mora prenehati veljati ob začetku veljavnosti predlagane direktive, če je to pred datumom iz Odločbe –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Z odstopanjem od člena 168 Direktive 2006/112/ES se Italiji dovoli, da pravico do odbitka DDV na izdatke za motorna cestna vozila, ki se ne uporabljajo izključno za poslovne namene, omeji na 40 %.

Člen 2

Razen tega Italija z odstopanjem od člena 26(1)(a) Direktive 2006/112/ES ne sme zasebne rabe vozil, vključenih v sredstva podjetij davčnih zavezancev, obravnavati kot storitve za plačilo, kadar za zadevno vozilo v skladu s to odločbo velja omejitev pravice do odbitka.

Člen 3

Izdatki, povezani z vozili, so izključeni iz omejitve pravice do odbitka, kot je dovoljena s to odločbo, kadar vozilo spada v eno od naslednjih kategorij:

(1) vozilo je del zalog davčnega zavezanca pri izvajanju njegove dejavnosti;

(2) vozilo se uporablja kot taksi;

(3) vozilo uporablja avtošola za učenje;

(4) vozilo se uporablja za najem ali zakup;

(5) vozilo uporabljajo prodajni zastopniki.

Člen 4

S tem povezani izdatki zajemajo nakup vozila, tudi če je povezan s pogodbami za montažo in podobnim, proizvodnjo, nakup znotraj Skupnosti, uvoz, najem ali zakup, predelavo, popravilo

[3] UL C 24, 29.1.2005, str. 10. COM(2004) 728.

ali vzdrževanje in izdatke za dobave ali storitve, opravljene v zvezi z vozili in njihovo uporabo, vključno z mazivi in gorivom.

Člen 5

Člena 1 in 2 se uporabljata za vsa motorna vozila (razen za kmetijske ali gozdarske traktorje), ki se običajno uporabljajo za prevoz oseb ali blaga po cesti in pri katerih je največja dovoljena masa 3 500 kilogramov, največje število sedežev poleg voznikovega pa osem.

Člen 6

Ocena, ki zajema prvi dve leti uporabe te odločbe, vključno s ponovno proučitvijo uporabljenega odstotka omejitve, se predloži Komisiji po dveh letih uporabe te odločbe, v vsakem primeru pa najpozneje 31. decembra 2009.

Člen 7

Ta odločba preneha veljati na dan začetka veljavnosti pravil Skupnosti o določitvi tistih izdatkov v zvezi z motornimi cestnimi vozili, ki niso upravičeni do celotnega odbitka davka na dodano vrednost, najpozneje pa 31. decembra 2010.

Člen 8

Ta odločba je naslovljena na Italijansko republiko.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik